

Sygn. akt IX U 2110/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 17 marca 2014 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Barbara Kuźdrzał-Kiermaszek
Protokolant:	Monika Holona

przy udziale:

po rozpoznaniu w dniu 17 marca 2014 r. w Rybniku

sprawy z odwołania Z. N. (N.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o emeryturę

na skutek odwołania Z. N.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 23 października 2013r. Znak (...)

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, iż przyznaje ubezpieczonemu prawo do emerytury począwszy od 5 grudnia 2013r.

Sędzia

Sygn. akt IXU 2110/13

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 23.10.2013r. organ rentowy Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu Z. N. (N.) prawa do emerytur na podstawie art.184 ustawy o emeryturach i rentach z FUS w związku z § 4 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze, ponieważ ubezpieczony na dzień 01.01.1999r. nie udokumentował wymaganego 15-letniego okresu pracy w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze.

Organ rentowy wskazał, iż nie zaliczył jako okresów takiej pracy okresu zatrudnienia ubezpieczonego od dnia 01.02.1983r. do dnia 30.06.1987r. w (...) Przedsiębiorstwie (...) oraz od 01.01.1989r. do 31.03.1993r. w (...)

S.A. ponieważ zdaniem organu rentowego trudno przyjąć, że zajmując stanowiska kierownicze stale nadzorował pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach.

Ubezpieczony w odwołaniu od decyzji domagał się jej zmiany przez przyznanie prawa do emerytury wcześniejszej z tytułu pracy w warunkach szczególnych, po uprzednim zaliczeniu do takiej pracy okresu zatrudnienia od 01.01.1989r. do 31.03.1993r. w (...) S.A. na stanowisku instruktora technicznego – p.o. kierownika kolumny.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Ubezpieczony urodził się w dniu (...)

W dniu 12.08.2013r. złożył wniosek o przyznanie prawa do wcześniejszej emerytury.

W rozpoznaniu tego wniosku organ rentowy postanowił jak w zaskarżonej decyzji z dnia 23.10.2013r.

Organ rentowy uwzględnił ubezpieczonemu na dzień 01.01.1999r. okres zatrudnienia wynoszący 27 lat 4 miesiące i dzień okresów składkowych i nieskładkowych – 10 lat, 11 miesięcy i 19 dni okresów pracy w szczególnych warunkach.

W spornym okresie od dnia 01.01.1989r. do dnia 31.03.1993r. ubezpieczony był zatrudniony w (...) S.A. na stanowisku instruktora technicznego – p.o. kierownika kolumny. Kolumna liczyła w różnych okresach 6-8 osób i składała się z instruktora, telemonterów i pomocników telemonterów. Pracownicy zajmowali się montażem oraz demontażem linii napowietrznych, ciągnięciem kabli w kanałach telekomunikacyjnych, usuwaniem awarii.

Nie korzystał z urlopów bezpłatnych. Praca odbywała się wyłącznie w terenie. Ubezpieczony pracował wraz z grupą podległych mu pracowników. Był stale obecny na budowie, dzielił pracę, wytyczał ustawienia słupów, stale nadzorował przebieg prac podległych mu pracowników, za które to prace ponosił odpowiedzialność. Nie wykonywał żadnych czynności administracyjnych poza prowadzeniem dzienniczka budowy, w którym zapisywał obecność w pracy poszczególnych pracowników, rodzaj wykonanych prac oraz ilość zużytych materiałów. Nie miał własnego biura więc wpisyw tych dokonywał najczęściej w samochodzie lub na budowie. Czynności te zajmowały około 15 minut dziennie. Prace były prowadzone bez względu na porę roku i warunki atmosferyczne. Zimą pracownicy otrzymywali posiłki regeneracyjne.

Razem z ubezpieczonym pracowali powołani w sprawie świadkowie A. K., T. K. i B. K., którzy potwierdzili rodzaj wykonywanej przez ubezpieczonego pracy oraz jej wymiar.

Ubezpieczony nie przystąpił do otwartego funduszu emerytalnego.

Powyższe Sąd ustalił na podstawie akt organu rentowego, akt osobowych ubezpieczonego oraz świadków z okresu zatrudnienia w (...) S.A., zeznań świadków A. K., T. K. oraz B. K. (nagranie z rozprawy w dniu 17.03.2014r. minuty od 00:05:31 do 00:22:25) oraz zeznań ubezpieczonego (minuty od 00:22:25 do 00:31:15).

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył , co następuje :

Odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z treścią art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (j.t. Dz.U. z 2013r. poz. 1440 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948 przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art. 32,33,39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (tj. na dzień 31.12.1998r.) osiągnęli:

okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymaganym w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat – dla kobiet i 65 lat – dla mężczyzn oraz okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art. 27 (tj. 25 lat dla mężczyzn).

Ust. 2 „Emerytura, o której mowa w ust.1, przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do otwartego funduszu emerytalnego.

Jak wynika z §4 Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r. Nr 8, poz. 43 ze zm.) pracownik, który wykonywał prace w warunkach szczególnych, wymienione w wykazie A, nabywa prawo do emerytury, jeżeli spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) osiągnął wiek emerytalny: 55 lat dla kobiet i 60 lat dla mężczyzn,
- 2) ma wymagany okres zatrudnienia, w tym co najmniej 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Zgodnie z wykazem A, dział XIV poz. 24, stanowiącym załącznik do Rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 7 lutego 1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz.U. z 1983r., Nr 8, poz.43) – jako pracę w szczególnych warunkach zalicza się kontrolę międzyoperacyjną, kontrolę jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie.

Spór w niniejszej sprawie sprowadzał się do ustalenia, czy ubezpieczony spełnia warunki konieczne do nabycia prawa do wcześniejszej emerytury, w szczególności czy ma wymagany okres pracy w warunkach szczególnych.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe, ubezpieczony w okresie od 01.05.1989r. do 31.03.1993r. pracując na stanowisku instruktora technicznego – p.o. kierownika kolumny stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał pracę w szczególnych warunkach, polegającą na sprawowaniu bezpośredniego dozoru inżynieryjno-technicznego w kolumnie w której jako podstawowe, wykonywane były prace w szczególnych warunkach, tj. stale i w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace w warunkach szczególnych określonych w dziale XIV, poz. 24 wykazu A stanowiącego załącznik do powyższego rozporządzenia.

Ustalając powyższe w zakresie rzeczywiście wykonywanej pracy przez ubezpieczonego w okresach spornych Sąd oparł się na danych wynikających z powołanej dokumentacji - w szczególności dokumentacji akt osobowych oraz na zeznaniach świadków i ubezpieczonego, które korelują z treścią tej dokumentacji, uznając te zeznania za wiarygodne.

Z dowodów tych jednoznacznie wynika, iż ubezpieczony w spornym okresie musiał osobiście wykonywać czynności nadzorujące prace wykonywane na stanowiskach roboczych w kolumnie. Czynności administracyjne stanowiły część zaledwie marginalną. Ubezpieczony nie miał własnego biura książeczkę budowy wypisywał na miejscu na terenie budowy.

Należy zauważyć, iż w sytuacji pracy w dozorcze inżynieryjno-technicznym, fakt wykonywania prac o charakterze administracyjno-biurowym, nawet w czasie 8-godzinnej dniówki, nie wpływa na przyjęcie, iż ubezpieczony wykonywał pracę w warunkach szczególnych stale i w pełnym wymiarze czasu pracy. Jak wynika bowiem z orzeczenia Sądu Najwyższego z dnia 3.11.2009r. czynności obejmujące sporządzenie dokumentacji związanej z dozorem stanowią integralną część sprawowanego dozoru. Nie ma zatem podstaw do ich wyłączenia i traktowania odrębnie. W sytuacji, gdy dozór inżynieryjno-techniczny jest pracą w szczególnych warunkach i praca polegająca na dozorcze była wykonywana stale i w pełnym wymiarze czasu pracy, nie ma żadnej potrzeby ustalania, ile czasu pracownik poświęcał na bezpośredni nadzór nad pracownikami, a ile na inne czynności, które również były związane z tym dozorem (II UK 243/08, LEX nr 550990).

Sąd Najwyższy w wyroku z 24.09.2009r. wskazał, że jeśli czynności ogólnie pojętej kontroli oraz dozoru inżynieryjno-technicznego wykonywane są stale i w pełnym wymiarze czasu pracy obowiązującym na stanowisku pracy związanym z określoną, w pkt 24 działu XIV wykazu A rozporządzenia z dnia 7 lutego 1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.), kontrolą lub dozorem inżynieryjno-technicznym, to okres wykonywania tej pracy jest okresem pracy uzasadniającym prawo do świadczeń na zasadach przewidzianych w rozporządzeniu, niezależnie od tego ile czasu pracownik poświęca na bezpośredni dozór pracowników, a ile na inne czynności ściśle związane ze sprawowanym dozorem i stanowiące jego integralną część, takie jak sporządzanie związanej z nim dokumentacji (II UK 31/09, LEX nr 559949).

Podobne stanowisko Sąd Najwyższy zaprezentował w wyroku z dnia 2 października 2013r. II UK 69/13.

Bezsporne w sprawie pozostaje, iż ubezpieczony ukończył wiek emerytalny 60 lat, nie przystąpił do OFE, posiada na dzień 01.01.1999r. wymagany 25-letni okres składkowy i nieskładkowy, w tym posiada po zaliczeniu uwzględnionego przez Sąd spornego okresu podanego na wstępie rozważań – okres pracy w szczególnych warunkach przekraczający 15 lat.

Ubezpieczony spełnił zatem wszystkie konieczne warunki do przyznania wnioskowanego świadczenia.

Mając powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał ubezpieczonemu prawo do emerytury od dnia 05 grudnia 2013r. tj. od ukończenia wieku emerytalnego.

Sędzia